

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Folket sover

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296402972048/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Paa Udkig sidder En i Egens Top;
fjærnt ude skimter han et Lysets Lyn,
en Pil, som skydes gennem Mulmet ind
fra Solens Bue, — og med løftet Bryn
han raaber an og varsler Dagens Komme:
„Grib nu til Sværd og Eders Lanser skæft!“

... Men naar mon Slægtens lange Nat er omme? ...

De sorte Bedemænd er Livets Kræft,
de dysser Viljen ned og tysser Modet
og gyder Dogmers kolde Vand i Blodet;
de vender Øjet mod et andet Liv
med Bød for alle Jordens Savn og Kiv,
de retter Sind og Blik mod Himlens Hvælv,
og svulmer det i Barnets Bryst og Marv,
de siger: „Dræb din Lyst og ku dig selv.
Husk, Synden er vor store fælles Arv,
— I lide skal i mange tusend Led
for deres Synd, fra hvem I stammer ned.
Gaa ind ad Livets brede Porte ej,
men hold Jer paa den smalle Trællevej.
Tæm Eders Vilje, kæmp imod Jert Kød!“
De tror, at Verdens Vej er Vej til Død, —
men den er Vej til sundt og frejdigt Liv!